

เมื่อหลงป่า ??

นำเสนอเมื่อ : 14 มี.ค. 2552

วิธีเอาตัวรอด..เมื่อหลงป่า ??

เมื่อไม่กี่วันมานี้ มีข่าวเรื่องพระจุดศร 2 รูปหลงป่าในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เลยเอาวิธีการป้องกันตัวเวลาหลงป่า และวิธีหนีเอาชีวิตรอดมาฝากกันนะคะ

เมื่อเดินหลงป่า ทะเลขุนเขาถ้ำหลงทางละก็...หนาว

การแก้ปัญหาหากว่าเราเกิดหลงป่าขึ้นมา นั้น พรานหลายๆ ท่านได้นแนะนำและกับอกกับวิธีมาดังนี้ครับ

1. ให้สังเกตทิศทาง

ถ้าหลงป่าให้พยายามเดินขึ้นที่สูงเอาไว้ให้สังเกตว่าชายเขวอยู่ไหนให้ยึดแนวนั้นเป็นหลัก เพราะสุดท้ายเขามักจะมีลำธรวอยอยู่เสมอ ชาวบ้านป่ามักจะอาศัยอยู่ติดกับต้นน้ำลำธาร เมื่อพบลำธารก็จะพบบ้านคน พรานมักขึ้นที่สูงเกิดทิวไม้ชายเขา ดูลีของใบไม้ของป่าบริเวณนั้นเป็นหลัก ช่วงที่มีน้ำท่วมสมบูรณไปไม่จะเขียว แต่ผิดจากใบไม้ในสวนอื่น ๆ ที่จางกว่า มุงไปไต่เลย รับรองว่าเจอหน้าในจุดนั้นอย่างแน่นอน แล้วจึงค่อย ๆ เดินตามน้ำที่ไหลลงไป รับรองว่าใคร่รอดออกจากป่าแน่นอนครับ

2. ให้สังเกตรากไม้

บ่อยครั้งที่ความแห้งแล้งเกิดขึ้น หากเดินไปพบลำธารที่แห้งแล้วก็จะมีรูไต่อย่างไรรายมมีน้ำจะไหลลงไปทางไหน พรานสอนไว้ว่าให้สังเกตรากไม้ลำธารแห้งว่า รากไม้ลูไปทางทิศไหน ก็ให้ไปทางนั้น เพราะยามลำธารมีน้ำ รากไม้จะลูไปตามน้ำเสมอไป ให้ทานเดินไปและจะพบหน้าหรือบ้านคนแน่นอน

การหลีกเลี่ยงจากโรคมาลาเรียและโรคจากไรอ่อน

มีรารหน้า ปลายลำธาร
ยอมมีบ้านคน

การพิจารณาภูมิประเทศในการนอนพักแรมเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะในป่าเขา เพราะจุดพักแรมใดที่มีความชื้น จุดนั้นจะเป็นแหล่งเพาะยุงที่อาจมีเชื้อไข้มาลาเรีย บ่อยครั้งที่พบในป่าชื้นที่มีต้นไม้ขึ้นเป็นดง มีตะไคร่น้ำขึ้นเขียวพร้อมทั้งฟอสฟอรัสเรืองแสงเต็มไปหมด พรานสอนว่าอย่าไปลงแค่มพักแรมเป็นอันขาดเลย เพราะที่ชื้นแบบนี้รับรังมาลาเรียเต็มเปี่ยมแต่ส่วนใหญ่พวกเราก็มักจะพักแรมกันที่แห้งจากสะดวกในการทำกิจกรรมทั้งการประกอบอาหารหรือชำระร่างกาย ดังนั้นเราจึงควรป้องกันไม่ให้ยุงและไรอ่อนกัดเราได้ โดยการสวมเสื้อที่มิดชิด ทายาป้องกันยุงกันและแมลง และนอนในเต็นท์ หรือเปลที่มิดชิดป้องกัน และในการหนีที่ออกจากป่าแล้วมีไขสูงหนาวสั่น ถ้าไม่แน่ใจให้รีบพบแพทย์โดยด่วน เพื่อเจาะเลือดตรวจสอบ

ป้องกันสัตว์ป่าทำร้าย

หลายครั้งที่พวกเราต้องนอนแรมอยู่ในป่า อาจได้ยินเสียงข้างป่าร้องอยู่ใกล้ๆ หากเป็นเราท่านทั่วไป ก็มักจะคิดและนึกว่าสัตว์ป่าขอมกกลัวไฟเสมอ เลยมักจะก่กองไฟกันไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้นมเขามาใกล้ๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วนั้นเขาสัตว์ป่ากลัวไฟ แต่ไฟที่วามันเป็นไฟป่าต่างหากที่พวกมันกลัว ไม่ใช่กองไฟขอมกๆ ที่พวกเราทำ เพราะเขาโดยทั่วไปแล้วชาวป่า มันจะวิ่งเขามาหากองไฟเพื่อหาความอบอุ่นเสมอ เพราะฉะนั้นดูให้ดีเสียก่อนแล้วว่ามีสัตว์อะไรอยู่แถวนั้น หากเป็นขงป่าก็อย่าไปจุดกองไฟเขียวเดียวจะวิ่งกันกระเจิงแล้วหาว่าไม่เตือนนะคะ แต่หากว่าเป็นสัตว์ป่าทั่วไป คงจะจุดไว้ได้เพื่อเป็นการป้องกัน

ข้อแนะนำผู้หลงทางหรือ ผู้ที่แตกจากกลุ่มใหญ่

1. ควบคุมสติให้ได้ อย่างลัว
2. ตรวจสอบเช็คสิ่งของที่ติดตัว ว่ามีอะไรใช้ประโยชน์ได้บ้าง และวางแผนใช้อย่างคุ้มค่าที่สุด
3. เมื่อรู้ตัวว่าหลงทางให้หยุดอยู่กับที่ อย่าพยายามเดินต่อไป ให้เลือกหยุดคอยบริเวณที่ผู้ตามหามองเห็นตัวเราได้ง่าย เช่นกลางดง เนินเขา
4. ตั้งรอย หรือเครื่องหมายแสดงทิศทางที่จะไป หากจำเป็นต้องเดินต่อ เช่นไปหาแหล่งน้ำหรือที่พัก ฯลฯ
5. สงสัยขอความช่วยเหลือ เป็นระยะๆ (นกหวีดดัง ผมพกดติดตัวเวลาเขาป่าทุกที เป็นอุปกรณ์ฉุกเฉินที่บ้านเราเองข้ามครับ)
6. มองหาที่พัก เสรียบ และจัดหาหาพื้นที่ก่อนมืด

ทุ่งโล่ง

ส่วนมากบ้านเราไม่ค่อยหลงกันไกลเท่าไรนัก ความจริงมีอีกหลายข้อ เอาแค่นี้แล้วก็ครับ

สำหรับผู้ตามหา

1. เริ่มจากจุดสุดท้ายที่พบเห็นผู้หลงทาง
2. สังเกตรอยหรือเครื่องหมายของผู้หลงทางที่อาจทิ้งไว้
3. จัดทำหรือขอขอมูลบางประการของผู้หลงทางจากเพื่อนๆ เช่น ยี่หอรองเท้า แบบของพื้นรองเท้า ของใช้ส่วนตัว หน้าหนักผู้หลงทาง
4. ถ้ามีหลายคนที่แยกกันคนหาจนพบรอยของผู้หลงทาง
5. เตรียมอุปกรณ์ปฐมพยาบาล และเสบียงเพื่อผู้หลงทางไปด้วย
6. อย่าหยุดตามหา แม้ในเวลากลางวัน ผู้หลงทางอาจกำลังรอความช่วยเหลือเร่งด่วน